

به یاد دکتر علی اکبر جعفری استاد بزرگ

* این یک سال چه زود گذشت. درست یک سال می شود که روانِ پاکِ استادِ بزرگِ ما **علی اکبر جعفری**، از تنِ خاکیِ او جدا شده به جهانی دیگر پرواز کرده است.

در یک سالی که گذشت، بسیاری از مردم جهان، از آن میان هم میهنانِ ایرانیِ ما، در پی گرفتار شدن به ویروس کرونا جان خود را از دست دادند.

- ولی در این میان، میانِ آنهایی که در ایران زندگی را بدرود گفتند و کسانی که در دیگر کشورها جان به جهان آفرین واگذارند یک دوگانگی هست.

- این دوگانگی چیزی نیست جز ناپخردی و ناشایستگیِ آخوندها که بر ایرانِ ما چنگ انداخته اند و بر آن فرمانروایی می کنند.

- در سرزمین هایی که دست اندرکارانِ کشوری در اندیشه ی تندرستی و آسایشِ مردمانشان هستند، از همان روزها و ماه های نخست همگی بسیج شده و دست به کار واکسن زدن شدند. در همه ی رادیوها و تلویزیون ها راه دچار نشدن به این ویروس را پیشنهاد کرده و مردمانشان را راهنمایی می کردند.

- ولی در ایرانِ آخوند زده ی ما آن آخوند بزرگ که بر سرنوشت مردم چیره شده و نام رهبر را هم یدک می کشد، نه تنها به درمان مردم نیندیشید که دستور داد تا از درون شدنِ واکسن های ساختِ کشورهای اروپایی و امریکایی، پیشگیری شود؟! با این فتوی او نشان داد که به جان و هستی و زندگی مردم هیچ کاری ندارد، **جمهوری اسلامی** و رهبرش تنها چیزی که می خواهند، بر سر کار ماندن است و خون مردم را مکیدن!

آن دیو **نوفل لو شاتو** گفته بود « **اسلام خون می خواهد.**»

این روزها دیگر برای همگان روشن شده که آخوند رهبر و یارانش دست نشانندگان جهانخواران جهانی هستند که سرآمد همه ی آنها کشور انگلستان است. به یاد آمد که در زمان جوانی در ایران زبانزدی در میان ایراندوستان دهان به دهان می گشت و آن این بود که عبا ی هر آخوندی را بالا بزنی زیر آن نوشته شده ساخت انگلستان **Made in England**

این را بخوبی می دانیم که ملت ایران **جمهوری اسلامی** را نمی خواهد و فریادهای از جان برخاسته ی این ملت در بند گوش فلک را کر کرده است. ولی چون **جمهوری اسلامی**

بهترین سودها را به جهانخواران می رساند دستشان را از پشت او و پشتیبانش بر نمی دارند.

- این چنین است که ویروس کرونا در ایران ما بیداد می کند و گزارش هایی که از آن سرزمین می رسند بسیار بد و همه ناامید

کننده هستند.

* هنگامی که بر آن شدم به یاد استاد ارجمندمان **علی اکبر جعفری** نوشتاری بنویسم، هیچ در پی آن نبودم، سخنی از آنچه در ایرانمان می گذرد به میان بکشم. ولی درد و غم ایران به اندازه ای بزرگ و ژرف است که هر گاه نامی از آن سرزمین برده می شود، نا خودآگاه بدبختی ها و سیه روزی هایش از نوک کک هر ایراندوستی بر روی کاغذ روان می شود.

* من که بخت دیدار و آشنایی با استاد را داشتم می دانم که ایشان نیز از آنچه بر سر ایران آمده دلی پر خون داشتند.

- گفتنی در باره ی ایشان بسیار است. در اینجا به زندگی کاری و فرهنگی ایشان تلنگری زده می شود.

- دکتر **علی اکبر جعفری** در ۱۸ بهمن ماه ۱۲۹۹ خورشیدی در کرمان چشم به جهان گشود. در کودکی همراه مادر و پدر خود به کراچی پاکستان می رود. در آن شهر و در آغاز جوانی به فراگیری زبان اوستایی، فارسی باستان که همان فارسی هخامنشی است، می پردازد و زبان پهلوی را هم می آموزد.

سپس نزد دستور **مانکجی** موبد بزرگ **پاکستان** به آموزش گاتها و آیین زرتشتی سرگرم می شود.

استاد **علی اکبر جعفری** یکی از پژوهشگران و زبان شناسان بزرگ ایران بود که بیشترین زندگی خود را در بررسی گاتها، آیین ها و آموزه های آموزگار همه ی زمان ها اشو **زرتشت** گذرانید و شاگردان بسیاری داشت.

- او همسری مهربان بود. بخوبی به یاد دارم هنگامی که در همایش بزرگی که به کوشایی **خسرو خزاعی**، پردیس در

بروکسل بر پا شده بود، **استاد جعفری** یکی از سخنرانان بودند. بانو **جعفری** همسر استاد (**امی نادری**) در آن زمان بیمار، ولی همراه استاد بود. از پرستاری و رسیدگی این شوهر مهربان، به همسرش هرچه بگویم کم گفته ام.

* در این میان غم بزرگ این است که نبود استاد **علی اکبر جعفری** چه امروز و چه در آینده آسیب بزرگی به دانش و فرهنگ ایرانی می زند. زیرا در درازای چهل و اندی سال که از سرزمین نیاکان خود به دور بوده اند آنگونه که بایسته و شایسته بوده نتوانسته اند شاگردانی را آموزش بدهند.

* استاد گرانمایه ی ما، مانند بسیاری از ایرانیان برای فرار از چنگال **جمهوری اسلامی**، به امریکا رفته و سالهای پایان زندگی خود را در آن کشور گذرانید.

استاد علی اکبر جعفری در ۱۵ مهرماه ۱۳۹۹ خورشیدی در امریکا چشم از جهان فرو بست.

* بی گفتگو شاگردان و یاران دیگری هم از این استاد گرانسنگ یادی خواهند کرد و از اینکه دیگر نمی توانند از آموزش های پُر بهای او سود ببرند، ناخشنودی خویش را آشکار خواهند کرد.

روان استاد گرامیک ما شاد و راهش پُر رهرو باد.

گرد آورنده: ژاله دفتریان

مهرماه ۲۵۸۰ ایرانی برابر با اکتبر ۲۰۲۱ ترسایی